

Vincent Moolenaar, voorzitter van het IIA, over het thema van dit nummer: relevantie.

De relevantie van de internal auditfunctie: **'push'** maar vooral **'pull'**

De relevantie van de internal auditfunctie (IAF) blijkt natuurlijk al uit het feit dat er een best-practicebepaling aan is gewijd in de Nederlandse Corporate Governance Code. Dat geeft een formele body aan de functie. De vraag is of we er daarmee al zijn.

Een zeer actueel gegeven is dat op 29 januari jl. de Monitoring Commissie Van Manen in haar verslaggeving over 2013 mede heeft gepleit voor een herziening van de Code. De laatste herziening van de Code vond plaats in 2008. Sindsdien hebben opeenvolgende IIA-bestuurders bij de Commissie een pleidooi gehouden voor een aanpassing van de Code op het specifieke punt van internal auditing. De huidige formulering in de Code kan al geruime tijd niet meer door het leven gaan als een best practice voor de IAF.

Wij zijn daarom zeer verheugd dat deze opening nu wordt geboden in de door de 'schrangende partijen' (onder andere Eumedion, VEB en VNO-NCW) gesteunde herziening. Met Eumedion noemen we ook de partij die in haar jaarlijkse 'Speerpuntenbrief' bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen oproept tijdens aankomende aandeelhoudersvergaderingen of afzonderlijke bijeenkomsten met institutionele beleggers een toelichting te geven op de rol en het mandaat van de IAF binnen hun onderneming.

Opnieuw verkeerde het IIA-bestuur in gepaste juichstemming toen deze prioriteit van Eumedion bekend werd. Zowel de Code alsook de Speerpuntenbrief zijn, wat ik noem, pushfactoren voor de organisatie: relevante stakeholders van buiten de organisatie leggen in meer of mindere mate een bepaalde invulling van de IAF op. In het geval van de Code zelfs door middel van comply or explain.

Naast deze externe push om een effectieve IAF te moeten hebben, ben ik van mening dat de relevantie met name wordt bepaald door een pull, ofwel een trekkraft die er vanuit de organisatie zelf komt om een krachtige IAF te willen hebben. Hiervoor ligt de verantwoordelijkheid vooral bij de functie zelf, en in het bijzonder bij het hoofd hiervan, de chief audit executive (CAE).

Een duurzame relatie tussen bestuurders van een organisatie en de internal auditors wordt in doorslaggevende mate bepaald door de perceptie van de waarde die de functie toevoegt aan de agenda van de board. Indien Internal Audit inzicht verschaft in de voor de organisatie relevante en actuele issues, risico's en daarmee samenhangende controlemaatregelen, en zij in haar conclusies een link legt met de koers van de organisatie, zal er behoefte zijn aan meer van dergelijke inzichten. Het

verhoogt immers de voorspelbaarheid van de resultaten van de organisatie. Als daarnaast de IAF bijdraagt aan de verspreiding binnen de onderneming van best practices op het gebied van governance en risicomanagement, dan is dat meer dan een kers op de assurance taart. Wanneer daarbovenop de IAF ook nog professionals aflevert aan de organisatie die door hun verblijf binnen de functie tot gekwalificeerde risico- en controleprofessionals zijn geworden, dan is Internal Audit spekoper. Op die manier komt de kennis en kunde voor het adequaat managen van risico's daar waar het hoort: in de lijn.

De relevantie van de IAF wordt dus in belangrijke mate bepaald door de toegevoegde waarde, en daarmee de vraag die de functie zelf creëert en die zij, met behulp van een beetje marketing, onder de aandacht brengt van haar 'klanten': het senior management en uiteindelijk de board. Gegeven de soms traditionele denkwijze in boardrooms is uiteindelijk toch ook een klein beetje push gerechtvaardigd! Vandaar dat het IIA-bestuur blijvend zal inzetten op een goede stakeholderdialoog. <<